נמנו וגמרו. (ע"ז) למנין ורבו האומרים לימה מקודשת ובטלו המעטים וחזרו כהם ונמרו לומר לימה מקודשת: **עדיין היא מקושקשת**. לף עמדו למנין ולא חזר בו ר' יהודה: **כוופיה דר' יוחנן מספקנא**. דאחזר בו ר' יהודה: **שלין חולקין מנחות בנגד זבחים**. כפי דמיסי לומר"כול מתה מנחה ותני חזה ושוק תורה אור

נמנו וגמרו המכהנים בחלקו בין קדשי קדשים ובין קדשים קלים לא קידש ובב אמר עדיין היא מחלוקת אמר אביי כוותיה דר' יוחנן מסתברא *דתניא [תוספתא] שאין חולקים מנחות כנגד זבחים: ת"ל "וכל מנחה אשר תאפה בתנור" *לכל בני אהרן תהיה כל לא יחלקו מנחות כנגד זבחים שלא קמו תחתיהם בדלות אבל יחלקו מנחות כנגד עופות שהרי קמו תחתיהן בדלות? ת"ל "וכל נעשה במרחשת..לכל בני אהרן תהיה" *כל לא יחלקו מנחות בנגד עופות שהללו מיני דמים והללו מיני קמחים אבל יחלקו עופות כנגד זבחים שהללו והללו מיני דמים? ת"ל "על מחבת" כל לא יחלקו עופות בנגד זבחים שהללו מעשיהם ביד והללו מעשיהם בכלי אבל יחלקו מנחות בנגד מנחות שהללו והללו מעשיהם ביד? ת"ל "וכל מנחה בלולה בשמן... לכל בני אהרן" כל לא יחלקו מחבת בנגד מרחשת ומרחשת כנגד מחבת שזו מעשיהם רכים וזו מעשיהם קשים אבל יחלקו מחבת כנגד מחבת ומרחשת כנגד מרחשת שהללו והללו מעשיהם קשים אי נמי מעשיהם רכים? ת"ל "וחרבה לכל בני אהרן תהיה" יכול לא יחלקו בקדשים קלים ת"ל "איש כאחיו" וסמיך ליה "אם על תודה" כשם שאין חולקין בקדשי קדשים כך אין חולקים בקדשים קלים "איש איש חלק אפי' בעל מום ואין הקטן חולק ואפי' תם* סתם ספרא מני-ר' יהודה והוא דאמר דלית בה דין חלוקה כלל ש"מ אמר רבא וקרב מי לא תניא *והתניא הצנועים מושכין את ידיהם והנרגנים חולקים: מאי "חולקים" חוטפים כדתני סיפא מעשה באחד שחטף חלקו וחלק חברו והיו מוראין אותו בן חמצן עד עום מותנו אמר רבה בר רב שילא מאי "קרא: "אלהי פלטני מיד רשע מכף מעול וחומץ" רבה אמר מהבא "למדו היטב דרשו משפט אשרו חמוץ": מעשר שני בין בשוגג בין במזיד לא קידש ר' מאיר, ר' יהודה אומר שוגג לא קידש מזיד קידש וכו': מנא הני מילי? אמר רב אחא בריה דרבא משמיה דגמרא "וכל מעשר הארץ מזרע הארץ לה' הוא, קדש לה': לה' הוא ולא לקדש בו אשה הא תרומת מעשר דכתיב "כן תרימו גם אתם "תרומת ה' ותנן *המקדש *בתרומה מקורשת דלא כתיב ביה "לה" אהא חלה דכתיב בה "תתנו לה'" ותנן *המקדש בתרומת מקורשת דלא כתיב ביה "קדש" אהא שביעית דכתיב בה "יובל הוא קדש תהיה לכם" ותנן המקדש בפירות שביעית מקודשת דלא כתיב ביה "לה" אהא תרומה דכתיב "קדש ישראל לה' ראשית תבואתו" ותנן המקדש *בתרומה מקורשת: ההוא בישראל כתיב ולאו

ומכיון ליה חס על תודה. ור"ת והא מוקמינן לה כר' יהודה ור' יהודה לית ליה דרים סמוכים חלת במזבח תורה כדתימא בריש יבמות (דף ז.) וי"ל דלאו סמוכים ממש דרים חלת ו"ו מוסיף על ענין רחמנן לכתיב (ויקרא ז) וזבח השלמים": **איש** חולק ואפי' בעל מוס. ללו מהכא נפקא חלת מקרא אחריתא דכתיב (ויקרא ו) כל זכר לרבות בעל מום ולא למעוטי לך דלקמן דהכא חלת לומר לך שאין כהן קטן חולק ואפי' חס:

וקאמר לית בה דין חלוקה כלל. פירוש שאין יכול ליטול ממון אחר על חבירו כדמפרש בגבריימא לבל לין לפרש לין דין חלוקה כלל אפי' מינה וביה להא לשכחן בכמה דוכתין חלוקה נבי קדשים כדתנן פרק שולח (שנת דף קמה:) מטילין חלשים בקדשים ובפ"ק דפסחים (דף נ:) נמי הגיעני כפול וכיון דלית בה דין חלוקה ליט יכול לקדש בו אשה להא להא תלית:

מאי חולקין חוטפין. כלומר לעולם לין בו דין חלוקה ואפי' חולקין חלקו המגיעו' קאמר וכשהיו מגיע לו כי חס מעט חוטף חלק חבירו ואוכלו כדקתני סיפא מעשה בשחטף חלק חבירו ור"ת כיון שדרכן לחטוף לאחרי קרו להחוא חמלן טפי מאחרים וי"ל לפי שחטף חלק הגרגרן כמוהו לכל החריס לית ליה חוטפין חלת מחלק הלטוטין כשמוכרין ידיהם:

תיהו

ולאו דכתיב בהו תרומה. ואע"ג דכתיב בהו נמי תרומה ה' שלוה עליה הוא: **ואפי חלה כו'** ואפי תרומת ה' שלוה עליה הוא. כל תרומות במשמע ואלה נמי תרומה היא דכתיב (במדבר טו) מרחשים עריסותיכם תתנו לה' תרומה: **ואפי המקדש בפירות שביעית מקודשת**. דקתני (שיל דף כ:) ושל שביעית היתה ואמרו חכמים אין מחזיר מקודשת על ככריות מקודשות: **פסוק כישראל כתיב**. ומס קרויס קדש לה':

ולאו

נמנו וגמרו - (ע"ז) למנין ורבו האומרים לימה מקודשת והמעטים חזרו כהם ונמרו לומר לימה מקודשת: **עדיין היא מקושקשת**. לף עמדו למנין ולא חזר בו ר' יהודה: **כוופיה דר' יוחנן מספקנא**. דאחזר בו ר' יהודה: **שלין חולקין מנחות כנגד זבחים**. כפי דמיסי לומר"כול מתה מנחה ותני חזה ושוק תורה אור לו כבר חטאת ואשם": **כל מנחה**. משמע שבמנחה עלמה יחלקו כל בני אהרן: **יכול**. לף הויא הכתוב לחלת שלא יחלקו מנחות כנגד זבחים והדין נותן שהרי בהמה קמה בדלותה דבקבדן עולה ויולד מזיל עני עופות תחת בהמה: **וזבחים**. כייט בהמה המעונה זביחה בסכין: **לכל יחלקו מנחות**. כנגד מנחת העוף: **שהרי קמו תחתיהן בדלות**. דכתיב במשמת מקדם וכשמיעת קול (ויקרא ה) "ואם לא תמצא ידו לשתי תורים והביא את קרבנו אשר חטא עשירית האיפה: **ולכל נעשה במרחשת לכל בני אהרן תהיה**. דכולהו קראי יתירי ניתנו למילי למיכתב כל מנחה לכל בני אהרן תהיה' למה ליה לפרושי כל מיני מנחות: **ת"ל ועל מחבת וגו'**. לס ליט ענין למנחות כנגד זבחים שאין מין תגיהו ענין לזבחים ועופות: **יכול**. לף מיעט הכתוב חלת שלא יחלקו עופות כנגד זבחים והדין נותן שהעופות מעשיהן ביד. מליקה בלפורן והזבחים מעשיהן בכלי בסכין: **מחבת ומרחשת**. כלים הן במקדש וכל הממחות הנקמלות מעוטות לוג שמן **מחבת** לפה ולימה עמוקה ומתוך שהיא רחבה ולפה הסולת מתפשט בכולו והאור שורף את שמנה לפיכך מעשיהן קשים **מרחשת** עמוקה ולין האור שורף לפיכך מעשיהן רכין: **אבל יחלקו מחבת כנגד מחבת**. טול לחה חלקי במחבת לחוכן ולחי לעול חלקך במחבת שמעון: **יכול לא יחלקו**. קרבן כנגד חבירו בקדשי קדשים כמו מנחה לבל יחלקו קרבן כנגד חבירו בקדשים קלים דלית להו זכייה בגוייהו ויכול למכור חלקו בקרבן ת"ל "לה'" לה' הוא ולא לקדש בו אשה הא תרומת מעשר דכתיב "כן תרימו גם אתם "תרומת ה' ותנן *המקדש *בתרומה מקורשת דלא כתיב ביה "לה" אהא חלה דכתיב בה "תתנו לה'" ותנן *המקדש בתרומת מקורשת דלא כתיב ביה "קדש" אהא שביעית דכתיב בה "יובל הוא קדש תהיה לכם" ותנן המקדש בפירות שביעית מקודשת דלא כתיב ביה "לה" אהא תרומה דכתיב "קדש ישראל לה' ראשית תבואתו" ותנן המקדש *בתרומה מקורשת: ההוא בישראל כתיב ולאו

ומכיון ליה חס על תודה. ור"ת והא מוקמינן לה כר' יהודה ור' יהודה לית ליה דרים סמוכים חלת במזבח תורה כדתימא בריש יבמות (דף ז.) וי"ל דלאו סמוכים ממש דרים חלת ו"ו מוסיף על ענין רחמנן לכתיב (ויקרא ז) וזבח השלמים": **איש** חולק ואפי' בעל מוס. ללו מהכא נפקא חלת מקרא אחריתא דכתיב (ויקרא ו) כל זכר לרבות בעל מום ולא למעוטי לך דלקמן דהכא חלת לומר לך שאין כהן קטן חולק ואפי' חס:

וקאמר לית בה דין חלוקה כלל. פירוש שאין יכול ליטול ממון אחר על חבירו כדמפרש בגבריימא לבל לין לפרש לין דין חלוקה כלל אפי' מינה וביה להא לשכחן בכמה דוכתין חלוקה נבי קדשים כדתנן פרק שולח (שנת דף קמה:) מטילין חלשים בקדשים ובפ"ק דפסחים (דף נ:) נמי הגיעני כפול וכיון דלית בה דין חלוקה ליט יכול לקדש בו אשה להא להא תלית:

מאי חולקין חוטפין. כלומר לעולם לין בו דין חלוקה ואפי' חולקין חלקו המגיעו' קאמר וכשהיו מגיע לו כי חס מעט חוטף חלק חבירו ואוכלו כדקתני סיפא מעשה בשחטף חלק חבירו ור"ת כיון שדרכן לחטוף לאחרי קרו להחוא חמלן טפי מאחרים וי"ל לפי שחטף חלק הגרגרן כמוהו לכל החריס לית ליה חוטפין חלת מחלק הלטוטין כשמוכרין ידיהם:

תיהו

ולאו דכתיב בהו תרומה. ואע"ג דכתיב בהו נמי תרומה ה' שלוה עליה הוא: **ואפי חלה כו'** ואפי תרומת ה' שלוה עליה הוא. כל תרומות במשמע ואלה נמי תרומה היא דכתיב (במדבר טו) מרחשים עריסותיכם תתנו לה' תרומה: **ואפי המקדש בפירות שביעית מקודשת**. דקתני (שיל דף כ:) ושל שביעית היתה ואמרו חכמים אין מחזיר מקודשת על ככריות מקודשות: **פסוק כישראל כתיב**. ומס קרויס קדש לה':

ולאו

מסורת הש"ס

[שבת קו. מנחות עז: יומא נב. [תוס' קב.]]

[לקמן נח.]

בכורות כט. לקמן נח. ויקרא ז, יז: כא

מנחות עט: ויקרא ב: ז

וכל מנחה אשר תאפה בתנור וכל תאפה במרחשת ועל מחבת לך יהיה המקריב אותה לו יהי' כג ובל מנחה בלולה בשמן ולחה תהיה לכל בני אהרן תהי' איש כאחיו

הגהות הב"ח

(ע) רש"י ד"ה ממנו ונמנו עמדו למנין:

קסבר א מיי' פ"י מהלי מעשה הקרבנות הלכה טו: קסבר ב מיי' שם פלי"ח: [וע"ש בתוס' יבמות ד' ד"ה וכי ט' וכתוס' מנחות עב. ד"ה תלמוד לומר]

סימן לדברי הרב המאיר (הפאשיר) מקורות מאסור לכהנים לאכול ולהחליף חלקים בקדשים בין כה לכה אפי' באיש אחד בכל שלא מולנע על פס אינה סוג על קדוש שאוכלים

נוסח מבנה

נוסח מבנה

נוסח מבנה

ג - ג' בתוספות

ג"ל בתוספות

הדגשת ההבדלות ביקודות בין "קודש" ל-"לה"